

[Juul-Madsen.]

her også tage i betragtning, at hvis man skulle have en ekspropriationsbestemmelse i byplanloven, skulle både tilbudspligt og frigørelsesafgift have en helt anden konstruktion. Jeg tror derfor, det er rimeligt foreløbig at se, i hvilket omfang tilbudspligten og frigørelsesafgiften løser problemerne i retning af et tilstrækkeligt udbud af jord. På et tidspunkt, hvor der ingenlunde er særlige vanskeligheder i retning af at fremskaffe de nødvendige arealer, kan det ikke være påkrævet eller hensigtsmæssigt, at folketinget indfører ekspropriationsbestemmelser, så længe man ikke har prøvet de muligheder, der er for at undgå ekspropriationsbestemmelser.

Det ærede medlem hr. Kaj Andresen må ikke glemme, at det er ikke så længe siden, at nogle jordlove var til folkeafstemning, det var i 1963, og ved den lejlighed blev det tydeligt tilkendegivet af et flertal i befolkningen, at man var modstandere af bestemmelser i lovgivningen, som var ekspropriative og af den karakter, som hr. Kaj Andresen har ønsket med sit ændringsforslag i forbindelse med denne lovgivning.

Hertil skal jeg blot føje, at jeg naturligvis henstiller, at man stemmer for de af boligministeren stillede ændringsforslag både til zonelovforslaget og til byplanlovforslaget og til det sidste lovforslag på dagsordenen; det er ændringer dels af redaktionel, dels af teknisk karakter. Jeg er overbevist om, at den lovgivning, vi her gennemfører sammen med de andre lovforslag, jeg har nævnt, vil være et godt apparat både for planlæggerne og for de kommunale myndigheder, og jeg skal anbefale lovforslagene til en velvillig behandling.

Kristen Østergaard: Bearbejdelsen i udvalget af forslaget til lov om by- og landzoner har været meget omfattende, og udvalgsarbejdet bliver for udenforstående ret godt belyst ved, at alle de stillede spørgsmål og besvarelser er optrykt som bilag til betænkningen. Særligt interesserede kan derfor henvises til de mange spørgsmålsbesvarelser i betænkningen, og det giver mig også anledning til ikke at komme ind på alt for mange detaljer.

Jeg vil i den forbindelse særlig henviser til de bemærkninger af ministeren, der er

knyttet til de ændringsforslag, der foreligger fra socialdemokratiet og fra SF, men jeg vil dog også gerne benytte lejligheden til at sige lidt om de stillede ændringsforslag, idet vi må betragte disse ændringsforslag netop som de omstridte punkter.

Om ændringsforslag nr. 1 til § 5 i lovforslaget om by- og landzoner må jeg ligesom den foregående taler sige, at jeg finder det ikke rimeligt, at det af lovens tekst skal fremgå, at hvor en kommunes byggemodningsopgaver er store, målt i forhold til kommunens økonomiske grundlag, skal en sådan kommune på forhånd sikres lån fra boligfonden til disse opgavers finansiering. En sådan bestemmelse er ikke rimelig, og det er slet ikke et præcist kriterium at yde lån efter; det er ikke det, der kan lægges til grund i en sådan situation. Endelig må det anføres, og det er jo egentlig det vigtigste, at en sådan bestemmelse er overflødig, da boligfonden allerede nu kan yde lån til kommuner i en sådan situation. Derfor synes jeg egentlig, at dette stridspunkt, når vi kommer ind til realiteten, er yderst beskedent.

Ændringsforslag nr. 2 til § 9 i lovforslaget om by- og landzoner af socialdemokratiet gående ud på at give fredningsmyndighederne et særligt fortrin i forbindelse med § 6 er heller ikke rimeligt. Den nødvendige korrespondance til alle myndighederne, derunder også fredningsmyndighederne, må amterne nu selv sørge for under respekt for lovens formålsparagraf, hvor det i et af punkterne anføres, at lovens formål er at medvirke til, „at bebyggelsen ikke sker i strid med hensynet til befolkningens rekreative interesser og bevarelsen af landskabelige værdier“. Under henvisning hertil må også dette ændringsforslag betegnes som overflødig, og jeg konstaterer, at også ændringsforslag nr. 2 omhandler et mindre væsentligt punkt, som egentlig ikke burde give anledning til strid.

Det tredje ændringsforslag til lovforslaget om by- og landzoner om kun at erstatte afholdte udgifter ved ødelagte planer forårsaget af de nye grænsedragninger mellem landzoner og byzoner er jo simpelt hen ensbetydende med, at lovforslagets erstatningsbestemmelser afskaffes. Dette ændringsforslag er selvfølgelig i overensstemmelse med socialdemokratiets synspunkter; det er syns-